

Слухай, міста! Було так колись: була засада
Ніякого хіп-хапу. Навкруги – естрада
Ладу не було. Була ранкова пошта
Там співали про трояндів мільйони. Та шляхи кохання

Дусі з райсобесу та Івану з Дніпрогесу
Сексу або сенсу в піснях не було. Були ексцеси
Той кабак триває й досі. Виють Дусі на морозі
Все це є музична лепра. Жуй банани! Хавай ретро!

Як тобі до вподоби це ретро?...

Цаца-дрица! Шо не цица – то заслужена актрица
Я не розумію: може, й ви мені на шию понавісите медалі?
Чому ні? Я теж співаю! Зірка я, і баста!
Вуйко! Ось тобі за це статуйка

Як тобі до вподоби це ретро?...

Час пройшов, час марно гаєм
Вже повну кишеню маєм тіточок, які співають
Як любов шукають йдучи гаєм уночі
Хоч хто з них розповів би, як в гаю чутно щоночі зі схрону:
Прости-прощай, я покидаю зону!

Оле-оле-ола. А ми приїхали з села
Оле-оле-ола. Нас ліпездричка привезла
Оле-оле-ола. Ми воду з бульбочками п'єм
Оле-оле-ола. І ретро-рапу роздаєм

Як тобі до вподоби це ретро?...

Нема джазу, є ті ж Дуся, Ваня та їх кохання
Та щоразу з хеппі-ендом. Знов ранкова пошта
Там однакові бойз-бенди опа-опа-опа-па
Неможливо зрозуміти, хто з них він, а хто вона!